

INDIANKLUBBEN I SVERIGE
c/o Bertil Thörn
Bendzgatan 25
SE-256 57 Ramlösa
Sweden

hemsida: www.indianklubben.org
kontakt : info@indianklubben.org
Plusgiro: 32 57 43 - 3
tel : +46 42 29 13 61
mob. : +46 70 532 96 89

HEJ ALLA INDIANINTRESSERADE

Indianklubbsnoteringar nr 8, 2013

ansvarig utgivare: Bertil Thörn

utgivningsdatum: 2013-04-19

HEJ IGEN

Vintern har varit envis i år. Men nu verkar det ändå som att den har fått ge med sig. Åtminstone här nere på kanten till den stora världen. Jag förstår dock på min son, som har varit ute i skogarna mellan Bollnäs och Söderhamn och spårat björn, att det fortfarande finns tillräckligt med snö för att det ska vara svårt att plocka blåbär. Man gör enligt honom då klokt i att ta med sig en spade modell större. Vid sidan om skoterspären sjunker man ner till midjan. Men nu tycks SMHI äntligen ha tryckt på knappen och nu kommer väl allt på en gång. Och snön kommer då att omsättas i vatten i en förfärande takt. Mängder av vatten! Säkert med översvämningar i sitt följ.

I förrgår inträffade en tragisk händelse här hemma. Vi har haft stenknäck framme på gården hela vintern som har käkat på alla frön från vår idegran. Men i förrgår kväll small det till i vardagsrumsfönstret och en av de vackra fåglarna låg död på marken. Det är trist med så granna fåglar. Hoppas att den andra partnern ändå stannar kvar och kanske kan locka hit flera.

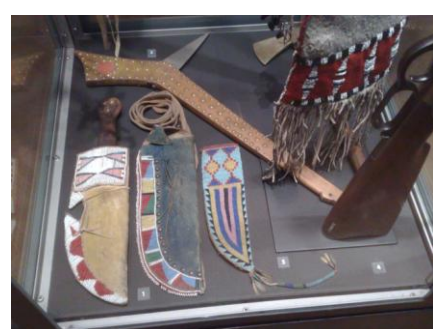
POWWOW-UTSTÄLLNINGEN I KÖPENHAMN

Så lyckades vi då äntligen, fem minuter i tolv, att få ändan ur vagnen och ta oss ner till Köpenhamn, för att se den indianska utställningen på Nationalmuseum. Snön hade äntligen gått bort och tågen rullade på nytt, så även om det fortfarande var långt ifrån någon värme, så tog vi på oss finmössan, hyrde en färja och tutade över till "de röe og vide" för att se vad de hade fått ihop.

Och det ska sägas, att även om det inte är någon omfattande utställning, så var det i alla fall väl värt ett besök. Och inte kostade det något heller! Gratis entré och inomhus var det ju varmt och gott. Mycket folk och fina utställningsföremål. Dessutom ett flertal olika informationsprogram i form av bildspel som rullade på väggarna, eller kunde tryckas igång på små monitorer. En glad överraskning var, att det på en av dessa monitorer plötsligt dök upp ett bekant ansikte. Ni som var med oss 2006, när vi reste på de norra prärierna, minns säkert att vi då besökte nordcheyennernas reservat Lame Deer och den lilla kyrkogården där Little Wolf och Dull Knife ligger begravda. Medan vi var där kom det plötsligt en äldre cheyenneindian cyklande och började dela ut informationsmaterial till oss om stammen och dess historia. Det var Linwood Tall Bull, anställd på skolan i Lame Deer och med ett intresse för att informera även gästande utlänningar. Samme Linwood Tall Bull var nu intervjuad och dök alltså plötsligt upp under ett par minuter på en av dessa skärmar. Där berättade om sin mor, som hade varit mycket traditionell och verkligen levte efter de "gamla" värderingarna. Hon hade inte talat någon engelska och hon hade haft en mycket stark tilltro till de gamla gudarna och den ursprungliga religionen. Han avslutade så sitt lilla anförande med frågan: "Var det något mera ni ville veta?" Och visst var det det... Men där, framför den dumma bildskärmen hjälpte det ju inte att svara ja. Dock fick vi, som träffade honom 2006, veta både det ena och det andra, då han gärna svarade på alla tänkbara frågor. Det här var ett glatt återseende.

Själva utställningen omfattar ett antal montrar med gamla föremål och klädedräkter. Men där finns också några fullstora dockor uppkädda i moderna powwowdräkter och där finns ett dussin av Charles Bird Kings välkända indianska porträttmålningar, **i original!!!**, som jag inte hade en aning om att man hade i sin ägo här i Danmark.

För ett smakprov på några av de utställda föremålen se nedanstående bilder.

BÖCKER

Tommy Erikssons föraviserade bok om Sitting Bull verkar inte ha kommit ut ännu.

Men för er, som lätt tar er in till centrala Stockholm, finns nu ett gyllene tillfälle till andra bokfynd. Vännen och Indianklubbsveteranen Lars Wennersten har flyttat och i samband med det, på grund av utrymmesskäl, valt att sälja av sitt enorma bibliotek av indianböcker. Alla ni som någon gång haft förmånen att få besöka Lasse, ute på Lidingö, vet vilken fantastisk samling han under årens lopp lyckats samla på sig. Här finns allt, skulle jag vilja påstå. Och nu finns dryga tusentalet av dessa böcker alltså till salu på **ADERTON ANTIKVARIAT**, på Norrtullsgatan 13, i Stockholm. Tyvärr har inte ägaren, Jonas Bengtson, någon lista över böckerna, så ni får i stället försöka ta er till affären för att se vad som kan locka er. Och här finns något för var och en. Det kan jag lova! Ni kan ju gärna tala om att ni tillhör Indianklubben och hälsa från mig, när ni kommer dit. Väl värt ett besök under alla omständigheter.

Antikvariatets öppettider är måndag -- fredag klockan 12.00 till 18.00 och på lördagar klockan 12.00 till 15.00. Jonas har en hemsida, som tyvärr inte säger något om just dessa indianböcker. Men ni kan ju ändå hälsa på hos honom för att bekanta er lite med affären. Hans hemsida hittar ni här: www.aderton.se

En liten säregenhet i samband med den här boksamlingen. Lars-Erik Jansson, i Stockholm, har redan varit och köpt några av dessa böcker. Och så berättar han för mig, att när han väl kom hem och började bläddra i böckerna, så trillade det ut ett vykort ur en av dem. Kortet var skickat från Scottsbluff, med sommarhälsningar från Nebraska och avsändare var en viss familjen Kerstin och Bertil Thörn!!! Världen är inte så stor... Jag har alltid haft för vana att skicka ett kort till vännen Lasse från våra resor, då han av någon anledning aldrig själv ville följa med.

MERA UTSTÄLLNINGAR

Om ni inte hann ta er ner till Köpenhamn och den indianska utställningen där, innan den stängde i söndags, så finns det nu andra möjligheter.

I förra informationsutskicket berättade jag om en stor utställning i Bonn, i Tyskland, som handlar om irokesindianerna. Så här löd inledningen till den texten:

I Bonn, i Tyskland, kan man nu och fram till och med söndagen den 4 augusti se en omfattande utställning om Irokesfolken. Verkar vara väl värt ett besök.

Exhibition:

On the Trails of the Iroquois

22 March to 4 August 2013

Kunst- und Ausstellungshalle der Bundesrepublik Deutschland / Art and Exhibition Hall of the Federal Republic of Germany, Museumsmeile Bonn, Friedrich-Ebert-Allee 4, 53113 Bonn/Germany

Men nu också i Oxford, England

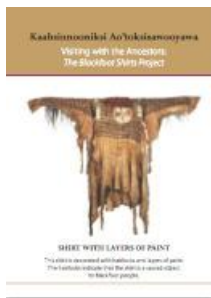
Känner man inte för att åka till Tyskland, så kan man i stället åka till England. Närmare bestämt till Oxford. I **Pitt Rivers Museum**, på universitetsområdet, kommer man under tiden 7 mars till 1 september att ha en specialutställning kring tre stycken skinnskjortor med ursprung bland Blackfoot-indianerna i Kanada. Dessa skjortor har funnits på museet sedan 1841. Men 2010 tog man dem med sig tillbaka till Kanada och lät svartfotsindianerna bekanta sig med dem. Utställningen tar sin grund i detta återbesök, vad som hände och vilka reaktioner man fick från ursprungsbefolkningen och vad det sedan ledde till.

Museet har naturligtvis utöver detta en stor mängd etnografiska objekt i sina samlingar. Men man har inte, som många andra museer, en speciell avdelning för just indianska föremål. I stället har man arrangerat sina utställningar efter objekttyp. Man har alltså sköldar (för att nu ta ett exempel) från hela världen samlade på ett ställe. Det här gör att man nog ska ha ett öppet sinne för etnografika i allmänhet, i stället för enbart indianska objekt. Annars kan det kanske kännas förvirrande. Besök gärna museets hemsida för mera information:

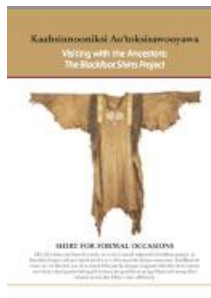
<http://www.prm.ox.ac.uk/index.html>

WAR DEEDS - This shirt is painted with a personal war record, and has hairlocks of both human and horse hair. The hairlocks show that the shirt is a sacred object to Blackfoot people.

SHIRT WITH LAYERS OF PAINT - This shirt is decorated with hairlocks and layers of paint. The hairlocks indicate that the shirt is a sacred object to Blackfoot people.

SHIRT FOR FORMAL OCCASIONS - This shirt does not have hairlocks, so is not a sacred object for Blackfoot people. Its beautiful fringes and quillwork mark it as a shirt worn for formal occasions. Blackfoot advisors tell us that the use of so much hide just for fringes suggests that the shirt's owner was from a family who had good hunters (to provide so many hides) and many adult women to tan the hides: a well-off family

YTTERLIGARE EN HÄNDELSE ATT BEVAKA

Medan ni ändå är i Tyskland och om ni råkar befinna er i München i slutet av maj månad, då kan ni passa på att hoppa in på universitetet och lyssna på Dennis Banks. Och gratis är det...

guest lecture by
Dennis Banks, Minnesota
American Indian Identity and Resistance

within the seminar
Religion and Transformation in Indigenous North America
open to the public, free entrance

Wednesday, May 29th 2013, 4 pm
Ludwig-Maximilians-Universität München
Geschwister-Scholl Platz 1
lecture room E 216 (HG)

Dennis Banks, co-founder of the American Indian Movement in 1968, and one of the leading activists and spokespersons in the occupations of Alcatraz and Wounded Knee in the beginning of the 70s, will share his personal reflections on the rise of native American resistance in the 60s, its roots and its history up to the present time. He will talk about the time of the boarding schools in his youth, the racism of the 60s which led to the founding of AIM, and also about his recent activities as a high school teacher, author, actor and human rights activist. His main focus today is on cultural identity, religion and grassroots projects.

Info: Anka Krämer de Huerta
a.kraemer@lmu.de

ÄNNU EN BOK PÅ SVENSKA - MEN SVÅR ATT FÅ TAG I

Det kom ett mail från Mats Lindvall om en nyutkommen bok på svenska. Mats skrev så här:

Som medlem i bokklubben "Svenskt Militärhistoriskt Bibliotek" fick jag nyligen deras tidning Pennan och Svärdet. I detta nummer presenteras en bok översatt till svenska som endast finns hos SMB, nämligen Cochise, Geronimo och apachekrigen, av David Roberts.

Jag undrar om du känner till/har läst denna bok och kan rekommendera densamma? Har tydligen fått bra recensioner i amerikansk press.

I samma nummer av tidningen finns för övrigt en kort artikel om siouxupproret 1862. Har dock inte läst denna ännu.

Mvh

Mats Lindvall

Mitt svar till Mats kan kanske intressera flera. Så här formulerade jag det:

Tack för tipset om boken om apacheledarna. Tyvärr kunde jag inte på Svenskt Militärhistoriskt Bibliotek hitta uppgifterna om den här boken. Jag saknar alltså uppgifter om vem som har översatt, om det är hela boken eller bara utdrag, bokens pris, om vem som helst kan köpa eller om det bara är medlemmar och liknande och om boken går att köpa separat eller om den ingår i ett paket tillsammans med andra böcker.

Boken i original känner jag naturligtvis till. Den står här i min bokhylla. Det är en bok från 1993 och är en generell genomgång av Chiricahuaapacherna krigshistoria under först Cochise, från Bascomaffären 1861 till Cochises död 1874, samt i del två ett inledande kapitel om kriget i allmänhet. Därefter börjar historien om Geronimo från tidpunkten då agent Clum lyckas ta Geronimo till fånga vid agenturen vid Ojo Caliente i april 1877, följt av ett kapitel om Victorios motstånd. Sedan kommer historien om Geronimos flykt från Turkey Creek och en omfattande genomgång av upproret vid Cibecue Creek, följt av general Crooks ansträngningar för att på nytt fånga in Geronimo, med Davis och Crawfords envisa jagande, Crawfords död och slutligen Geronimos kapitulation till Crook i Canyon de los Embudos i mars 1866, där Geronimo lär ha yttrat orden: "Once I moved around like a wind...", vilket också är titeln på det amerikanska originalet, men i varianten "Once they moved like the wind".

Så följer naturligtvis redogörelsen för hur Crook avpolletterades till förmån för general Miles och hur denne använde sig av kapten Lawton för att på nytt jaga Geronimo, men där löjtnant Gatewood egentligen var den som gjorde grovgöret utan att få något erkännande för det. Och så det ofrånkomliga slutet i Skeleton Canyon, i september 1866. I ett epilokkapitel redogörs sedan i huvuddrag för tiden i fångenskap ända fram till Geronimos död 1909.

Boken är alltså en sammanfattning av de viktigaste händelseförloppet, men tillför egentligen inte så mycket nytt och det är alltså mest ett redogörande för det faktiska händelseförloppet och inte så mycket några analyser om orsaker och konsekvenser.

Den utgåva av originalet jag har är på 368 sidor och kostar \$17,96 på Amazon, eller \$11.99 om man har en Kindle och vill ladda ner den. På ABE-Books har jag sett ett exemplar för \$3.32, men då är frakten säkert mer än det dubbla. Vad den svenska översättningen kostar vet jag alltså inte, men du kan ju själv jämföra. Självklart skulle det här vara intressant för våra medlemmar, men endast om man kan köpa den separat och inte för den skull behöva bli bokklubsmedlem.

Hälsningar

Bertil Thörn

INDIANKLUBBEN

Senare har jag fått kompletterande uppgifter från Mats, som säger följande:

Boken är översatt av Bo Knarrström, mera känd som slagfältsarkeolog och är på 304 sidor, 15,5 x 23 cm. Innehåller cirka 50 fotografier och illustrationer i svartvitt, 7 kartor, hård pärm, pris denna månad 246:-, ordinarie pris 355:-. Kan bara köpas av medlemmar men ingår inte i något paket. Jag ska kolla med kundtjänst så att det inte är en förkortad version, färre sidor kan bero på flera saker, innan jag bestämmer mig.

Borde säkert vara möjligt att få någon form av gästlogning av SMB så att man kan läsa senaste tidningen digitalt. I såfall kommer du även åt artikeln jag nämnde om Minnesotaupproret, även denna skriven av Bo Knarrström.

Det förekommer ibland indianlitteratur i SMBs sortiment, förutom de som givits ut på svenska har jag köpt t.ex. US Army in the Plains Indian Wars 1865-91, Ospreys förlag.

Tel till medlemservice 0411-555320, info@smb.nu

och så ytterligare ett förtydligande från Mats:

brödtexten är densamma som i originalboken däremot är textflödet omdisponerat samt några sidor noter borttagna, därav färre sidor.

Dessvärre finns det tydligen ingen gästlogning hos SMB, en brist kan man tycka...

Så var det med det. Man måste alltså tydligen bli medlem i bokklubben för att komma över den här boken. Det är synd tycker jag. Men vi tackar ändå Mats Lindvall för upplysningarna och boken går ju att köpa på engelska för den som är intresserad. För er som nu kan tänka er det har originalboken alltså titeln:

"Once They Moved Like The Wind", med undertiteln "Cochise, Geronimo and the Apache Wars". Bokens författare är David Roberts och den gavs ut av Touchstone 1994. Går att köpa från Amazon och flera andra amerikanska kanaler. Som begagnad även genom ABE Books.

MEDLEMSANTALET

Så har ytterligare en av våra tidigare medlemmar valt att förlänga sitt medlemskap (lite sent, men ändå...), vilket vi är mycket glada för. Vi är därmed nu 166 medlemmar och vi har fortfarande medlemmar i alla de nordiska länderna, där dock merparten finns i Sverige. Av de 166 medlemmarna är det 15 som ännu inte har någon dator och därmed inte kan ta emot dessa mailutskick. Det är alltså så mycket som 9%. Tråkigt naturligtvis, men inte så mycket att göra något åt.

STORT INTRESSE FÖR VÅR RESEÅTERTRÄFF

Det är mycket glädjande att så många har visat intresse att komma hela vägen till Helsingborg över Kristi Himmelfärdshelgen för att ta del av det lilla återsamlingsmöte vi ska ha med deltagarna i den resa vi gjorde i höstas till den gamla "Nordvästern" i USA. Det vill säga landen i USAs nordöstra hörn...

Av alla resedeltagarna är det faktiskt bara ett par som inte kan komma på grund av sina arbeten. Men alla övriga ställer mangrant upp. Dessutom glädjer vi oss åt att ytterligare några medlemmar, som inte tillhörde resegruppen, ändå vill komma och lyssna på oss, när vi pratar reseminnen. Vi kommer därför sammanlagt att bli trettio personer. Själva återsamlingsmötet går av stapeln lördagen den 11 maj, med en liten förövning på fredagskvällen för de som vill.

POWWOW OCH UTSTÄLLNING

Årets powwow vid Buffalo Bill Historical Center går i år av stapeln i Cody den 15 - 16 juni, samtidigt som man öppnar den länge emotsedda specialutställningen med föremål från den exceptionella Paul Dyck-samlingen. En unik samling, som man förvärvade redan år 2007. Se vidare här: <http://www.bbhc.org/buffalo-culture-collection/>

In September 2007, the Buffalo Bill Historical Center signed a gift/purchase agreement to acquire the Paul Dyck Plains Indian Buffalo Culture Collection, recognized as the most historic and important privately held collection of Plains Indian artifacts, art work, and related materials in the world. The collection had been on loan to the Historical Center while negotiations for its acquisition progressed over the previous 15 months.

The collection includes clothing, eagle feather bonnets, bear claw necklaces, buffalo hide tipis and tipi furnishings, shields, cradles, peace medals, moccasins, and much more. It dates from the late 1700s to pre-1890s, a period identified by Paul Dyck as the "Buffalo Culture" era. Buffalo Bill Historical Center staff members are currently preparing an exhibition plan.

The Center has just received two grants that make possible an on-site exhibition (to open June 15, 2013) and a larger exhibition that will appear at the Center in 2014

and travel to several other venues beginning in 2015.

VART ÄR VI PÅ VÄG

Som avrundning på det här utskicket ska ni få ett litet problem att fundera på. Lars Evertsson har varit ute och rest igen. Nu undrar vi om ni kan reda ut var han har varit och svara på de frågor han formulerar. Ni får gärna höra av er med era gissningar. Rätt svar i nästa utskick. Här är Lars reseberättelse:

” Nu Na da ul Tsun yi ”

Det är thanksgiving och jag befinner mig hos mina släktingar för att äta gott och umgås.

En del av mina släktingar har indianblod i sig och det innebär att jag ibland kan sitta och höra på en hel del intressanta berättelser från förr. Indianer har som vi vet en tradition av att föra sina minnen vidare via talets gåva. Dagens berättelser har mestadels handlat om en specifik händelse som jag faktiskt kan gå ut och titta på här utanför vårt hus.

När jag står utanför huset så kan jag känna den friska lukten av lövskog och doften av fallna löv som ligger som ett tjockt täcke på marken. Det är höst och den friska luften stärker mina sinnen. Jag ställer mig så att min blick är vänd mot nordost och bakom mig hör jag ljudet av country musik. Musiken kommer från sydväst och den hörs väldigt svagt, men den hörs nästan jämt, för staden som ligger där borta är ju känd för den sortens musik.

Bakom mig nära den stora staden så bodde det för ganska länge sedan en man som jag absolut inte gillar. Han gjorde så att delar av min släkt fick lämna staten och flytta långt bort från sina hemtrakter. Det var faktiskt många, många människor som lämnade den här staten på grund av denna elaka herre. Denne mans så kallade öknamn gav också namn till den stora sjö som ligger här alldeles intill huset. Jag kan tillägga att denne man, som var en sann rasist, trots allt på egen begäran ligger begravd intill en svart man, bara ett antal kilometer härifrån.

Efter dagens berättelser som har förts vid middagsbordet så funderar jag på hur detta kunde ske och hur det var på den tiden när det hände. Tankarna på berättelsen och vad som skedde för mig som vanligt in i drömmens värld.

Det är år ???? och det är kallt. Den här vintern är ovanligt kall, så även i min dröm så känns det svinkallt. Jag kan höra ett prasslande och hasande i den tjocka lövmattan som ligger på marken. Det är svårt att se något, när det nu har börjat komma snö i den tilltagande vinden.

Jag hör fortfarande det hasande ljudet och jag tar mig närmare för att kunna se bättre.

Nu börjar jag att se bättre och framför mig ser jag människor komma i små grupper. De pressar sig mot varandra för att bättre kunna hålla värmen. Kvinnorna bär sina små barn på ryggen, i skinnpåsar, för att barnen inte ska frysa ihjäl. Deras kläder ser dåliga ut och det ser ut som att dom har sprungit iväg i all hast. Jag tar mig emot strömmen av människor, som kommer gruppvis, ibland kan det vara så mycket som fyrtio till femtio meter mellan grupperna.

Det konstigaste av allt är att mellan dessa grupper av frusna och kämpande människor så kommer det vita män, ofta till häst och manar på indianerna precis som att det skulle vara en boskaps hjord på väg till marknaden för att säljas. De frusna och kämpande indianerna vallas mot nordväst, men jag tar mig mot sydost för att se varifrån dessa förtryckta indianer kommer ifrån. På vissa ställen ser jag att en del vill försöka komma undan, men de stoppas genast på ett väldigt grymt sätt. De vita soldaterna, eller vad det nu är för ena, verkar vara väldigt säkra med sina vapen. Jag förflyttar mig vidare mot sydost och mängden av grupper med indianer och vita förtryckare verkar inte sina.

Stopp! Stopp! Nu känner jag igen mig. Här har jag varit förut. Jag följer några indianer som har lyckats att smita och har tagit sig en längre bit in i skogen mot en långdragen sträcka med djupa raviner. Området som är täckt med en djup löv- och barrskog gör det väldigt lätt att gömma sig, om man är van att vistas i vildmarken, så de vita förtryckarna har ingen möjlighet att förfölja dem. Vid dessa djupa raviner, som indianerna tar sig till, så finns det ett antal grottor eller håligheter i bergen som är väldigt bra att gömma sig i. Grottorna med dess omgivning är även bra som en temporär boplats. På detta ställe, med djupa skogar och väldiga raviner med dessa grottor och håligheter har jag varit förut (inte i drömmen) men till det återkommer jag till vid ett annat tillfälle. Jag tar mig vidare mot strömmen av indianer med dess förtryckare. På flera ställen ser jag olika flyktförsök, som i bland lyckas, men mestadels blir det ett katastrofalt misslyckande med sönderslagna kroppar eller avhuggna huvuden.

Det finns ingen pardon över det hela. För mig, som just nu lever i två världar, så kan jag se att detta påminner väldigt mycket om Nazi-Tysklands judeförföljelse under andra världskriget. Jag har nu förflyttat mig ungefär tvärs över halva staten, mot sydost och börjar nu närma mig en bergskedja av större format. Bergskedjan sträcker sig österut, för att senare gå mot norr. Här kan jag nu se att indianerna även forslas eller förflyttas längs med en större flod som går mot väst och senare nord väst. Vissa grupper av indianer förflyttas både längs vägen i gamla vagnar eller mestadels gående, eller längs med floderna i både större och mindre farkoster. Det verkar på något sätt som att flytten av indianerna startar ungefär här vid början av bergskedjan, här finns det också en stad att lägga märke till. Det är inte någon speciellt känd stad.

Om jag summerar min drömresa så startade den utanför en känd stad. Vad heter den?

Vad heter den stora sjö som ligger vid min släkts hus?

Vad heter den man som gav namn till ovensående sjö? (Riktigt namn och öknamn)

Vad arbetade den vita mannen med ?

Vilket år startade denna del av den stora indianpromenaden?

Jag tog mig längs en väg eller stig. Vad kallas den?

Jag kom fram till en stor bergskedja. Vad heter den?

Vad heter staden som jag nämner på slutet av min resa?

Vad heter floden som vissa indianer fick börja sin resa på?

Till vilket ställe eller ställen skall våra vänner indianerna denna kalla vinter och vår?

Vilken eller vilka stammar var med på denna promenad?

Svaret på resans namn har jag skrivit i början av min lilla skrivelse.

Med vänlig hälsning. Lasse Evertson

Där fick ni något att bita i, tror jag. Men gör ett försök och hör gärna av er med era svar på de här frågorna.

Bästa hälsningar

Bertil Thörn